

Sygn. akt *XVI Cz 1226/13*

POSTANOWIENIE

Dnia 6 grudnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w (...)Wydział XVI Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Sylwia Kamińska (spr.)

Sędziowie: SSO Ewa Nakonieczna-Oleszkiewicz

del. SSR Krzysztof Koczyk

po rozpoznaniu w dniu 6 grudnia 2013 r. w (...)

na posiedzeniu niejawnym

sprawy egzekucyjnej

z wniosku wierzycieli M. N. (1) i V. N.

przeciwko dłużnikowi M. N. (2)

w przedmiocie skargi dłużnika na czynności komornika

na skutek zażalenia dłużnika M. N. (2) na postanowienie Sądu Rejonowego (...)z dnia 22 maja 2013 r., sygn. akt XII 1 Co 1974/13, w zakresie pkt 2.

postanawia:

1. oddalić zażalenie;
2. oddalić wniosek o zawieszenie postępowania egzekucyjnego.

Sygn. akt *XVI Cz 1226/13*

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 22 maja 2013 r., sygn. akt XII 1 Co 1974/13, Sąd Rejonowy (...)oddalił skargę dłużnika M. N. (2) na zajęcie wierzytelności z dnia 15 marca 2013 r. (pkt I), w pozostałym zakresie skargę odrzucił (pkt II) i oddalił wniosek dłużnika o zawieszenie postępowania egzekucyjnego (pkt III).

W uzasadnieniu wskazano, że dłużnik M. N. (2) wniósł skargę na czynności Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym (...)P. M. w sprawie o sygn. akt Kmp 84/07 – zajęcie wierzytelności przysługujących dłużnikowi od (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. z dnia 14 lutego 2013 r. i zajęcie wierzytelności przysługujących dłużnikowi od Naczelnika Pierwszego Urzędu Skarbowego w G. z dnia 15 marca 2013 r. Zgodnie z art. 767 § 3 k.p.c. w zw. z art. 394 § 1 k.p.c. w zw. z art. 357 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. podlega jedynie rozstrzygnięcie w pkt II i III. O zajęciu wierzytelności z dnia 14 lutego 2013 r. dłużnik został zawiadomiony w dniu 22 lutego 2013 r. Skargę na tę czynność dłużnik złożył w dniu 29 marca 2013 r. Sąd przywołał art. 767 § 4 k.p.c. i na tej podstawie uznał, że skarga na opisaną czynność została przez dłużnika złożona po terminie. Jako taka, zgodnie z art. 767³ k.p.c., powinna być podlegać odrzuceniu. Brak było również podstaw do podjęcia czynności z urzędu w trybie art. 759 §

2 k.p.c. Wniosek o zawieszenie postępowania egzekucyjnego jako bezzasadny podlegał oddaleniu na podstawie art. 821 § k.p.c.

Zażalenie na powyższe postanowienie wywiódł dłużnik M. N. (2), zaskarżając je w części, tj. w zakresie pkt II i zarzucił mu:

1. naruszenie przepisu art. 87 § 3 pkt 1 w zw. z § 1 pkt 1 k.p. w zw. z art. 833 § 1 w zw. z § 2 i art. 829 pkt 5 k.p.c. poprzez pominięcie stosownych ograniczeń egzekucji z okresowych świadczeń z umów cywilnoprawnych zawartych z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością, zapewniających utrzymanie dłużnikowi i jego rodzinie, a więc dopuszczenie do egzekucji ponad przewidzianą prawem miarę;
2. niedostrzeżenie, że uchybienie jw. stanowi podstawę do podjęcia czynności nadzorczych na podstawie przepisu art. 759 § 2 k.p.c.

Skarżący wniósł o uchylenie postanowienia w zaskarżonym zakresie oraz uchylenie w trybie art. 759 § 2 k.p.c. zajęcia wierzytelności z umów cywilnoprawnych, przysługujących dłużnikowi od (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w zakresie obejmującym 2/5 tych wierzytelności, po uprzednim odliczeniu składek na ubezpieczenie społeczne i zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych. Skarżący wniósł również o zasądzenie od wierzycieli na jego rzecz kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych oraz o zawieszenie postępowania egzekucyjnego do czasu rozpoznania zażalenia zgodnie z art. 821 § 1 k.p.c.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie jako bezzasadne nie zasługiwało na uwzględnienie.

Należy zauważyć, że zażalenie dłużnika zostało oparte na argumentach merytorycznych dotyczących zakresu, w jakim egzekucja z wierzytelności dłużnika w stosunku do (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w G. – w świetle art. 833 §§ 1 i 2 k.p.c. – może być prowadzona. Skarżący nie neguje jednocześnie, że skarga dłużnika na czynność komornika – zajęcie wierzytelności z dnia 14 lutego 2013 r. (k. 171 akt egzekucyjnych o sygn. Kmp 84/07) została wywiedziona przez niego po upływie terminu przewidzianego przez ustawę dla dokonania tej czynności.

Argumentacja zażalenia zmierza zatem w istocie do wzruszenia rozstrzygnięcia Sądu I instancji co do konieczności podjęcia przez ten Sąd działań nadzorczych w trybie art. 759 § 2 k.p.c. Z uzasadnienia zaskarżonego postanowienia wynika, że w ocenie Sądu Rejonowego brak było podstaw do podjęcia czynności z urzędu na podstawie przywołanego przepisu.

Sąd Okręgowy nie podziela stanowiska skarżącego, wspartego cytowanymi wypowiedziami doktryny, jakoby w takiej sytuacji możliwa była ocena takiego stanowiska Sądu Rejonowego – a w konsekwencji również zmiana rozstrzygnięcia w tym zakresie – w ramach rozpoznawania zażalenia na postanowienie odrzucające skargę złożoną po upływie ustawowego terminu. W szczególności brak jest podstaw do uznania, że z uwagi na obecne brzmienie art. 767³ k.p.c. wolą ustawodawcy było stworzenie podstaw do kontroli oceny decyzji Sądu I instancji w zakresie podejmowania czynności na podstawie art. 759 k.p.c. Wskazać trzeba w tym miejscu, że niepodjęcie takich czynności na podstawie obowiązujących przepisów nigdy nie było objęte kontrolą instancyjną, zaś tylko w nielicznych przypadkach dopuszczano możliwość takiej kontroli w przypadku podjęcia tych czynności. Żaden przepis Kodeksu postępowania cywilnego nie stanowi, że na postanowienie, na mocy którego sąd wydaje komornikowi niezbędne zarządzenia na podstawie art. 759 § 2 k.p.c., przysługuje zażalenie. Przyjmuje się jednak, że o tym, czy takie rozstrzygnięcie będzie zaskarżalne, decyduje jego treść. Jeżeli w postanowieniu tym sąd polecił komornikowi dokonanie określonej czynności egzekucyjnej, to takie postanowienie nie podlega zaskarżeniu. Dopiero wykonanie takiego polecenia przez komornika może być podstawą do jego zaskarżenia w formie skargi na czynność komornika. Natomiast jeśli sąd w tym trybie uchyła czynność egzekucyjną komornika, która wywiera bezpośrednie skutki na bieg egzekucji, to zgodnie z art. 767⁴ § 1 k.p.c. o tym, czy to postanowienie będzie zaskarżalne będzie decydować, czy sąd uchylił taką czynność, której uchylenie podlega zaskarżeniu w drodze zażalenia (por. Z. Szczurek [w:], Z. Szczurek (red.), M. K. Chmielewska, G.

Julke, Z. Knypl, M. Koenner, R. Kowalkowski, S. Kozik, H. Langa-Bieszki, Z. Merchel, J. Świeczkowski, J. Treder, G. Wróblewska-Wcisło, Kodeks postępowania cywilnego. Postępowanie zabezpieczające i egzekucyjne. Komentarz, Currenda, 2005, wyd. III, komentarz do art. 759 k.p.c.).

W niniejszej sprawie zaskarżono czynność polegającą na zajęciu wierzytelności i w razie merytorycznego rozpoznania skargi orzeczenie sądu rejonowego nie podlegałoby zaskarżeniu. Nie sposób uznać, że ustawodawca dopuszczałby taką możliwość w przypadku odrzucenia skargi. Dodać można, że w przeciwnym razie mogłoby dochodzić do takich sytuacji, w których dłużnik celowo składałby skargę po terminie, zmierzając do tego, aby w przypadku jej odrzucenia poddać decyzję sądu rejonowego o niepodjęciu czynności nadzorczych z urzędu – a w konsekwencji również jego ocenę co do prawidłowości czynności komornika - kontroli sądu II instancji.

Mając powyższe okoliczności na uwadze, Sąd Okręgowy, na podstawie art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 385 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c., orzekł jak w pkt 1 postanowienia.

Odnosząc się do zawartego w zażaleniu wniosku o zawieszenie postępowania egzekucyjnego należy wskazać, że jego podstawę prawną stanowił art. 821 § 1 k.p.c. Zgodnie z tym przepisem sąd może na wniosek zawiesić w całości lub części postępowanie egzekucyjne, jeżeli złożono skargę na czynności komornika lub zażalenie na postanowienie sądu. Zawieszenie postępowania sąd może uzależnić od złożenia przez dłużnika zabezpieczenia. Zawieszenie postępowania egzekucyjnego w oparciu o przywołaną regulację za celowe można by uznać przede wszystkim wówczas, gdy postępowanie odwoławcze jest w toku. Tymczasem wraz z wydaniem niniejszego postanowienia postępowanie to zakończyło się prawomocnie. Przyczyna, która wniosek ten miała uzasadniać, utraciła zatem swój byt. Wniosek skarżącego jako bezprzedmiotowy nie mógł zatem zasługiwać na uwzględnienie.

W związku z powyższym Sąd Okręgowy orzekł jak w punkcie 2. postanowienia na podstawie art. 821 § 1 k.p.c. a contrario.